

اخبار

گلابه‌های پوران در خشنده از بی‌توجهی به سینمای کودک و نوجوان

پوران درخشنده کارگردان سینما معتقد است که برگزاری جشنواره‌ها بدون ساختن فیلم خوب و شناخت جهان کودکان و نوجوانان اثرگذاری ندارد.

پوران درخشنده کارگردان و فیلمنامه‌نویس ایرانی در گفتگو با خبرنگار مهر درباره وضعیت سینمای کودک و نوجوان گفت: متأسفانه برای تولید فیلم، کودک و نوجوان را در یک دسته‌بندی قرار می‌دهیم درحالی‌که باید سینمای مخصوص کودک و سینمای مخصوص نوجوان داشته باشیم. ما باید بدانیم که برای چه قشری فیلم می‌سازیم اگرچه اکنون برای هیچک یک از این رده‌های سنی فیلم مناسب و حرفی برای گفتن نداریم. وی درباره دلیل این وضعیت توضیح داد: وقتی امروزه یکسری فیلم ساخته می‌شود که تمام سینماها را از آن خود کرده‌اند، دیگر فرصتی برای دیده شدن فیلم‌های کودک و نوجوان باقی نمی‌گذارند. باید حمایت جدی از طرف آموزش و پرورش، کانون پروری فکری کودکان و نوجوانان و سرمایه‌گذاران شخصی صورت بگیرد و فیلم‌های باکیفیتی برای کودکان و نوجوانان ساخته شود.

این کارگردان ادامه داد: متأسفانه این روزها محدودیت‌ها برای ساخت فیلم نیز زیاد شده است. باید چیزی که واقعیت دارد، ببینیم و بچه‌هایمان را جدی بگیریم. امروزه بچه‌های ما چیزی را که ما در داخل ایران می‌سازیم، تماشا نمی‌کنند بلکه تولیدهای بسیار زیادی در اختیار دارند. ما باید با عوالم و فانتزی‌های نوجوانان امروز آشنا شویم تا فیلمی متناسب با ذائقه آن‌ها بسازیم. شناخت دنیای بچه‌ها به زمان نیاز دارد و فیلمساز باید خودش را به این جهان نزدیک کند.

وی تاکید کرد: در عرصه سینمای کودک و نوجوان نباید دنبال کسب درآمد باشند زیرا مربوط به بچه‌ها و آینده کشور است. کارگردان «هیس دخترها فریاد نمی‌زنند» درباره آسیب‌شناسی کودکان و نوجوانان برای ساخت فیلم تصریح کرد: می‌توانیم در حوزه کودک و نوجوان آسیب‌شناسی کنیم و از نظر فنی نیز آثار باکیفیتی تولید کنیم اما باید امکانات مناسب وجود داشته باشد. ما اکنون در شرایطی هستیم که باید برای سینمای کودک هزینه و هزینه‌سازان مختلف دعوت به کار کنیم. متأسفانه امروزه فیلمسازان کودک و نوجوان بی‌انگیزه شده و کنار رفته‌اند. درخشنده در پایان درباره اینکه چرا جشنواره‌هایی مانند جشنواره فیلم رشد در این زمینه تاثیرگذاری ندارند، توضیح داد: سال‌ها قبل جشنواره رشد تأثیری بیشتری داشت اما متأسفانه در سال‌های اخیر افت زیادی داشته است. فکر می‌کنم یکی از دلایل این امر این است که سینمای کودک و نوجوان جدی گرفته نشده است و جشنواره‌های کودک و نوجوان ما برگزار نمی‌شوند بدون اینکه یک فیلم و نگاه درستی نسبت به کودک و نوجوان ارائه کنند. تا زمانی که دنیای کودکان و نوجوانان را نشناسیم، نمی‌توانیم فیلم و رویدادی برگزار کنیم که نظر این گروه سنی را جلب کند.

طبیعتا می‌دانیم که راه‌اندازی شبکه (TRT) توسط

ترکیه، اقدامی خیرخواهانه نیست، حتی ممکن است مواضعش بی‌شاهت به ایران اینترنتشال و بی‌بی‌سی نباشد. اصلا بحث شبکه رسانه‌ای فارسی زبان ترکیه را از دو منظر می‌توان بررسی کرد، اول اینکه شرایط ایران، کشورهای دیگر را وسوسه می‌کند تا دنبال راه‌اندازی رسانه فارسی‌زبان باشند. در این آشفته بازار فرهنگی، سیاسی که منطقه ما در آن قرار دارد، این ماجرا به وجود می‌آید که کشورهای دیگر به این وسوسه بیفتند که چرا آن‌ها مسیری برای نفوذ بر افکار مردم ایران نداشته‌باشند.

به گزارش خیرناتلین، البته شرایط ترکیه به قدری متفاوت است. اساسا ترکیه، بحث رسانه و استفاده از ابزار فرهنگی برای قدرت نرم آن کشور، موضوعی است که ترک‌ها بیش از دو دهه روی آن کار کرده‌اند و ایده‌های بود که داوود اوغلو، وزیر امور خارجه پیشین ترکیه که از هم پیمانان اردوغان در حزب عدالت توسعه بود مطرح کرد. این افراد صنعت سریال سازی را هم تجهیز کردند و نه تنها ایران تبدیل به کانونی برای پخش سریال‌های ترکیه‌ای شد، بلکه در کشورهای عربی هم این اتفاق افتاد. بسیاری از سریال‌های پر بیننده کشورهای عربی برای کشورهای غربی بیفستند بلکه برای ترکیه هستند و بسیار هم در این زمینه موفق بودند. نکته بعد این است که درحال حاضر ما در منطقه دکلائی با همسایه‌های شمالی و شمال غربی داریم، در دنیای امروز فقط موشک و قدرت نظامی نیست که در مناقشات منطقه‌ای و جهانی به کمک کشورها می‌آید. وقتی ترکیه یک شبکه فارسی زبان را راه‌اندازی می‌کند، احتمالا در بحث مناقشات منطقه‌ای ما با همسایه‌های شمالی، شمال غربی و آذربایجان که شامل حمایت ترکیه است، تاثیر می‌گذارد.

مسائل داخلی ایران راهی برای رسانه ترکیه

اوضاع داخلی ایران در شرایط فعلی سپاس‌ساز این ماجرا شده که همه رسانه‌های خارجی فارسی‌زبان به خودشان اجازه دهند که دخالت‌هایشان را درباره ایران اعلام کنند. در کنار مسائل داخلی ایران، یعنی ضعف فرهنگی از سیاست دو دهه‌ای ترکیه را هم ببینیم. حالا اگر بخواهیم این ماجرا را گسترده‌تر ببینم، اینگونه است که وقتی این کشورها دیدند قطر با راه‌اندازی شبکه الجزیره در دهه نود قدرت نرم خودش را به حدی تقویت کرد که علی‌رغم کوچک بودن از نظر جغرافیایی سیاسی و اقتصادی توانست یک سپر بسیار قدرتمند در منطقه و جهان برای خود ایجاد کند. بخشی از سیاست خارجه ترکیه متوجه شد که می‌تواند قدرت نرم خودش را از طریق ابزارهای فرهنگی پیش ببرد. البته به همان میزان که کشورهای جهان علی‌الخصوص کشورهای منطقه متوجه این ماجرا شدند، ایران، عرصه نفوذ خودش در این حوزه را هم ترک کرد و هر روز میزان مرجعیت رسانه‌ای صدا وسیما دست‌کم در حوزه مرجعیت خبری و سرگرمی کاهش پیدا می‌کند.

به طور مثال مرکز افکارسنجی دانشجویان ایران پیمایشی درباره دوازدهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی برگزار کرده است. این نظرسنجی در آبان‌ماه ۱۴۰۲ با اندازه نمونه ۵۸۴۶ نفر در بین شهروندان ۱۸ سال به‌بالا ساکن در سراسر کشورمان به‌صورت حضوری اجرا شد که مقایسه آن با داده‌های سال ۱۳۹۶، اطلاعات جالبی درباره مرجعیت رسانه‌ای در ایران به‌دنبال دارد.

یافته‌های اخیر نشان داد که رسانه ملی و شبکه‌های اجتماعی مجازی به‌ترتیب به‌عنوان مهم‌ترین منابع پیگیری اخبار در بین مردم هستند؛ یعنی ۳۷٫۹ درصد مردم گفته‌اند که اخبار را بیشتر از طریق صداوسیما دنبال می‌کنند. همچنین ۳۱ درصد از طریق شبکه‌های اجتماعی می‌کنند. ۸٫۹ درصد از طریق ماهواره، اخبار کشور را پیگیری می‌کنند. البته شایان ذکر است که عمده محتوای خبری و اطلاع‌رسانی کشور در شبکه‌های اجتماعی توسط خبرگزاری‌های رسمی و پایگاه‌های خبری تولید می‌شود. ایسپا در سال ۱۳۹۶ و در آستانه انتخابات دوازدهمین دوره ریاست‌جمهوری، یک نظرسنجی با حجم نمونه ۱۰۰۰ نفر دو شهر تهران برگزار کرد. در آن پیمایش به اعتماد مردم به منابع رسانه‌ای پرداخته شد که در بین رسانه‌ها، صداوسیما ۵۱٫۵ درصد در صدر اعتماد مردم تهران قرار گرفت. ۱۳ درصد مردم به شبکه‌های ماهواره‌ای و ۱۲ درصد به شبکه‌های اجتماعی بیشترین اعتماد را داشته‌اند.

چرا راه‌اندازی TRT فارسی ترکیه خبرساز شد؟

هراس از رسانه‌های بیگانه به‌دلیل بی‌اعتمادی به صداوسیما

شبکه تی آر تی ترکیه به زبان فارسی راه اندازی شده و هدف خود را این گونه عنوان کرده که: «در دنیای امروز که حفظ زبان‌ها به معنای حفظ تاریخ، هویت و فرهنگ هاست و دسترسی به اطلاعات حق هر فردی است، TRT Farsi تا هدف ارائه تحلیل‌ها و دیدگاه‌های تازه و دقیق به مخاطبان فارسی‌زبان، به‌ویژه در زمینه‌های جهانی و بین‌المللی، به فعالیت می‌پردازد.»

کمیت پر کیفیت اولویت دارد در واقع صداوسیما با بودجه ۲۴ هزار میلیارد تومانی نشتسته تا ترکیه مفخر ایرانی را یکی یکی به نام خود بزند.

حدود یکسال و نیم است که شبکه تی آر تی ترکیه «سینا» است، این اتفاق بسیار خوب است چون باعث شناخت بیشتر این چهره بین‌المللی می‌شود؛ اما اگر بخواهند آن را به نام خودشان بزنند، قطعا دردرس‌ساز است و با سابقه‌ای که ترکیه از خود نشان داده این اسم این شبکه TRT است و این شبکه‌ها برای بخش سرگرمی است، امکان دارد فقط آسمش سرگرمی و اخبار باشد و ممکن است ذهن آدم‌ها به این سمت برود که قرار است همان سریال‌های ترکی را از این شبکه ببینند. واقعیت این است که ما با ترکیه هم به لحاظ موضوع آذربایجان، هم اقتصادی و سیاسی این کشور، مخصوصا در شرایط فعلی منطقه و به ویژه سوریه، گویای نکات مختلفی است که به لحاظ سیاسی قابل تأمل هستند. اما بیش از آن که این نکته های سیاسی مورد توجه قرار گیرند، به نظرم این طرف ماجرا که ما هستیم باید ببینیم چه وضعیتی داریم.

هر عرصه ای مبتنی بر تقاضایی است. اگر شبکه هایی مانند من و تو و ایران اینترنتشال و … افتتاح می شوند و مخاطبانی پیدا می کنند و می توانند با جهت گیری های رسانه ای خود، بر بخشی از جامعه تأثیرگذاری داشته باشند، ناشی از یک خلأ رسانه ای جدی در کشور ما است. اگر این خلأ وجود نداشت، مطمئناً کار این شبکه‌ها هم نمی‌گرفت و نهایتا بر قشر بسیار محدودی معطوف می‌شدند که قابل اهمیت نبود. الان هر تحلیل ساده انگارانه و هر برنامه سطحی و هر خیررسانی جعلی‌ای که در این شبکه‌ها تولید می‌شود، به دلیل فقدان نظام رسانه‌ای کارآمد در فضای تلویزیونی ما، راه خود را پیدا می‌کند. این در حالی است که فضای تلویزیون ایران پر از شبکه های مختلف است که هر یک به نحوی و در حوزه فرهنگی و تاریخی نیز رقیب یکدیگر هستند. پس طبیعتا هدف از راه‌اندازی این شبکه چندان هم خیرخواهانه نیست و حتی ممکن است این رسانه به مناقشات با آذربایجان تاثیر منفی بگذارد.

تجربه تلوزیون ایران اینترنتشال را به یاد بیاورید، زمانی که این شبکه راه‌اندازی شد هیچ یک از کارشناسان فرهنگی و رسانه فکرش را هم نمی‌کردند

اینکه درحال حاضر ۳۱ درصد مردم ترجیح می‌دهند اخبار را از شبکه‌های اجتماعی دنبال کنند، نشان از این دارد که اعتماد به شبکه‌های اجتماعی افزایش یافته است و احتمالا در آینده‌ای نزدیک، صداوسیما و مرجعیت رسانه‌ای را کاملاً به شبکه‌های اجتماعی واگذار خواهد کرد.
مهرزاد دانش منتقد و کارشناس حوزه فرهنگ در پاسخ به این سوال که آیا ایجاد شبکه‌های فارسی‌زبان در کشورهای دیگر به علت فقدان نظام رسانه‌ای کارآمد در کشور است می‌گوید: «افزوده شدن شبکه ای دیگر به مجموعه شبکه های ماهواره ای فارسی زبان آن سویی مرزا، بحث‌های زیادی را طبعاً بر می‌انگیزد. راه‌اندازی شبکه ترکیه‌ای تی‌آرتی آن هم توسط تلویزیون دولتی این کشور، مخصوصا در شرایط فعلی منطقه و به ویژه سوریه، گویای نکات مختلفی است که به لحاظ سیاسی قابل تأمل هستند. اما بیش از آن که این نکته های سیاسی مورد توجه قرار گیرند، به نظرم این طرف ماجرا که ما هستیم باید ببینیم چه وضعیتی داریم. هر عرصه ای مبتنی بر تقاضایی است. اگر شبکه هایی مانند من و تو و ایران اینترنتشال و … افتتاح می شوند و مخاطبانی پیدا می کنند و می توانند با جهت گیری های رسانه ای خود، بر بخشی از جامعه تأثیرگذاری داشته باشند، ناشی از یک خلأ رسانه ای جدی در کشور ما است. اگر این خلأ وجود نداشت، مطمئناً کار این شبکه‌ها هم نمی‌گرفت و نهایتا بر قشر بسیار محدودی معطوف می‌شدند که قابل اهمیت نبود. الان هر تحلیل ساده انگارانه و هر برنامه سطحی و هر خیررسانی جعلی‌ای که در این شبکه‌ها تولید می‌شود، به دلیل فقدان نظام رسانه‌ای کارآمد در فضای تلویزیونی ما، راه خود را پیدا می‌کند. این در حالی است که فضای تلویزیون ایران پر از شبکه های مختلف است که هر یک به نحوی و در حوزه فرهنگی و تاریخی نیز رقیب یکدیگر هستند. پس طبیعتا هدف از راه‌اندازی این شبکه چندان هم خیرخواهانه نیست و حتی ممکن است این رسانه به مناقشات با آذربایجان تاثیر منفی بگذارد.

با لعن و نفرین دیگر شبکه‌ها اوضاع درست نمی‌شود

این که یک کشوری مانند ترکیه شبکه فارسی‌زبان (TRT) را راه‌اندازی کرده است، طبیعتاً نمی‌تواند موضوع خوشایندی باشد. یکی از دلایل این ماجرا این است که ما منافع مشترک زیادی با کشور ترکیه داریم گاهی اوقات و در برخی از زمینه‌ها مانند جذب توریست، ترکیه، رقیب ایران به شمار می‌آید. از طرفی در حوزه فرهنگی و تاریخی نیز رقیب یکدیگر هستیم. در واقع این رقابت میان دیگر کشورها هم وجود دارد. پس طبیعتا هدف از راه‌اندازی این شبکه چندان هم خیرخواهانه نیست و حتی ممکن است این رسانه به مناقشات با آذربایجان تاثیر منفی بگذارد.

تجربه تلوزیون ایران اینترنتشال را به یاد بیاورید، زمانی که این شبکه راه‌اندازی شد هیچ یک از کارشناسان فرهنگی و رسانه فکرش را هم نمی‌کردند

اخبار

استقبال ۳ هزار نفری از نمایش آثار منتخب سینما حقیقت در شهرستان‌ها

در هفته اول نمایش آثار منتخب هجدهمین دوره جشنواره سینما حقیقت در شهرستان‌ها همزمان با هفته نخست دی ماه، ۲ هزار و ۹۸۵ نفر به تماشای این آثار نشستند.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی گروه سینمایی هنرو تجربه، مسعود سفلیایی معاون مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی و مدیرگروه سینمایی هنر و تجربه با اشاره به استقبال مخاطبان از نمایش آثار منتخب هجدهمین دوره جشنواره سینما حقیقت در شهرستان‌ها گفت: بر اساس برنامه‌ریزی صورت‌گرفته در روزهای یکم تا سوم دی‌ماه نمایش آثار منتخب هجدهمین دوره جشنواره سینما حقیقت در شهرهای رشت، آبادان، یزد، بوشهر، اهواز، شیراز، کرج، اصفهان، بندرعباس، قم، گرگان به نمایش در آمد.

وی ادامه داد: در هر شهر و در یک سالن سینما در دو سانس مختلف فیلم‌ها به نمایش درآمدند و در مجموع در ۶۶ سالن و در ۱۰ شهر در هفته اول نمایش آثار صورت گرفت که در مابقی شهرها در سه روز اول هفته ی آتی، برنامه‌ها ادامه خواهد داشت.

سفلیایی ادامه داد: در مجموع در سه روز ۲ هزار و ۹۸۵ نفر از مخاطبان به تماشای فیلمهای مستند نشستند که بیشترین استقبال در شهر گرگان با ۷۱۰ نفر مخاطب بود. وی ادامه داد: علاوه بر نمایش فیلم‌های مستند جلسات نقدو بررسی فیلم‌ها در شهرهای رشت، بوشهر، شیراز، با حضور منتقدان سینما و عوامل برگزار شد و در شهر آبادان نیز ۳ کارگاه تخصصی درباره مستند سازی با حضور اساتید متخصص برگزار شد.

سفلیایی ادامه داد: در هفته دوم نمایش آثار منتخب هجدهمین دوره جشنواره سینما حقیقت در شهرستان‌ها در روزهای ۸ الی ۱۰ دی‌ماه فیلم‌های مستند در شهرهای اراک، همدان، بابل، کرمانشاه، پاهو، اسلام‌آباد غرب، سنقر، زنجان، بجنورد، بیرجند، مشهد، نیشابور، تبریز، ارومیه، ایلام، کرمان، خرم‌آباد، بروجرد، کوهدشت، اسوج، دهدشت، زاهدان، کیش، ساوه، اردبیل، دافغان، سمنان، بهنمی، قزوین و جاسک به مدت سه روز به نمایش درمی‌آید.

زوج حجازی‌فر و مولویان در «ناتور دشت»

نخستین تصویر از پروژه «ناتور دشت» به کارگردانی محمدرضا خردمندان منتشر شد. همزمان با پایان فیلمبرداری و آخرین مراحل تولید فیلم سینمایی «ناتور دشت» به کارگردانی سیدمحمدرضا خردمندان و تهیه‌کنندگی مهدی فرجی، نخستین عکس از این فیلم منتشر شد. فیلمنامه «ناتور دشت» با الهام از داستانی واقعی، توسط سیدمحمدرضا خردمندان و حمید اکبری خاتمه به نگارش درآمده است. این فیلم از گزیننده‌های احتمالی حضور در چهل و سومین جشنواره فیلم فجر خواهد بود.

هادی حجازی‌فر و میرسعید مولویان زوج اصلی این فیلم هستند که برای اولین‌بار کنار یکدیگر فیلم می‌گیرند و اکنون نخستین تصویر از نقش آفرینی آن‌ها در این پروژه رونمایی شد. «ناتور دشت» دومین ساخته سینمایی خردندان پس از فیلم سینمایی «بیست‌ویک روز بعد» به حساب می‌آید.

سوره محسوب می‌شود که به سفارش مرکز تولیدات سینمایی سوره تولید شده است.

«ژاله علو» مرگ ندارد

«شوکت» هنر ایران در آغوش خاک

وقت نداشتیم ساعت‌ها با تلفن صحبت می‌کردیم.

وی با بیان خاطراتی از زنده‌یاد علو ادامه داد: او از من می‌خواست خاطراتش را جایی بنویسم. شاهرخ می‌خواست به من ضبط صوت بدهد تا خاطرات او را بنویسم اما نگذاشت و گفت در خاطرات من کسانیمی هستند که دوست ندارم کسی از من دلخور شود و می‌گفت خاطرات بین من و تو بماند. ژاله بعد از مرگ ندارد، او همیشه هست. با رادیو شروع کرد و می‌گفت رادیو خانه دوم من است. شهرام گیل آبادی تعریف می‌کرد که ایشان روزی در استودیو نشسته بود و دیووار را نگاه می‌کرد. زودتر می‌آمد تا سکوت استودیو را حس کند.

این هنرمند تاکید کرد: ژاله رادیو را خیلی دوست داشت، وقتی قرار بود به رادیو بیاید یا صبح زود آماده می‌شد و می‌خواست بیاید تا هنرنمایی کند. لیاقت نداشتیم سال‌های سال ایشان را داشته باشیم و هم صحبت شویم. این اواخر ژاله نمی‌خواست پیش ایشان برویم و هم صحبت شویم؛ چون بیمار بود. ژاله‌ها هستند و می‌ماند و به قول شاعر تنها صداست که می‌ماند اما نه تنها صدا نیست. صدا باید صدایی باشد که ماندنی باشد و صدای ژاله هست و خود ژاله سال‌هاست که حضور دارد.

در همه نقش‌ها محبوب بود

ابوالحسن تهامی نژاد در ادامه این مراسم با ذکر خاطراتی از هنرنمایی زنده یاد علو افزود: نام شوکت بر او گذاشتند چون از آغاز می‌دانستند که چه بزرگی گام نهاده است بر جهان. علو به‌معنی ولاه هم نام خانوادگی او بود. خداوند بسیار بر او مهر می‌ورزید و عمر با عزت به او اهدا کرد. ۹۷ سال باعزت. بالا بلند و صدای ویژه که در میان هزاران هزار صدا آشنا و شاخص بود. جمیل بود و قابل قیاس با جمیل‌ترین کسان عالم.

وی ادامه داد: من حدود ۱۱ سال از ایشان جوان‌تر هستم؛ بنابراین در دوران جوانی ایشان را در تئاتر و رادیو می‌دیدم. در فیلم افسوگنر ایشان را دیدم که نقش فیلم بازی می‌کرد. ولی هرکس از سینمای بیرون می‌آمد با اینکه در هنگام دیدن فیلم شخصیت منفی روی صحنه می‌دید، خاطره هنر او در ذهنش باقی می‌ماند. در فیلم دیگری در همان زمان ها در نقش محبوب و دوست‌داشتنی عباسه خواهر هارون رشید در فیلم عروس حجه ایفای نقش کرد.

تندیس زنده‌یاد علو را بسازید

بهژاد فرهانی روی سن آمد و با اشاره به خاطرات گذشته گفت: در دهه ۴۰ آثاری به کارگردانی بانو علو پخش می‌شد و ما چند نفر بودیم که افتخار شاگردی او را داشتیم. سخنرانی کردن بلد نیستم، آن هم برای خانم ژاله. کسانی که با ایشان کار

کردند و کنار میز آمزش ایشان نشستند می‌دانند که ما چه عزیزی را از دست دادیم. در این ۵۰ الی ۶۰ سال که کنار ایشان بودم، از او آموختم. شیوه آموزش ایشان به گونه ای بود که نمی‌توانستی از سر به کنی. ما را به اندیشه و فکر کردن وادار می‌کرد. به دنبال محتوای جمله می‌دواند و روی حروف انگشت می‌گذاشت که ما درک این مفهوم را نداشتیم. گاه تمام محتوا در یک واژه می‌نشتست و ایشان ساعت ها درباره آن صحبت می‌کرد. سن تمرینات ایشان، وقت مطرح نبود؛ عشق اینکه کار به جای خوب برسد مطرح بود.

فرهانی با ذکر توصیه‌ای به وزیر ارشاد گفت: حرمت این بانو را با نصب مجسمه ایشان در مقابل استودیو هشت رادیو نگه‌داریم تا حداقل ما جماعت بفهمیم که خیلی فریاد تاریکی نداریم. ما هم جزو کاروان خوب ایران خالی آن زمان بوده‌ایم. وی ادامه داد: در دهه ۴۰ هیچ وسیله ای به جز رادیو نبود. شب کشور برای رادیو بود. برای حفظ بزرگی باید عاشق باشیم برای عاشق بودن باید دلی سبرده به دل مردم داشته باشیم. اگر کشور ما بودجه این را ندارد که این تندیس را بسازد، ما بچه‌های قدیم و جدید رادیو حاضریم مخرج ساختن این مجسمه را برعهده بگیریم. پیکر ژاله علو که روز دوشنبه در سن ۹۷ سالگی درگذشت، امروز (چهارشنبه) پس از ادای احترام هنرمندان به وی در تالار وحدت در بهشت زهراي تهران به خاک سپرده می‌شود.